

Paraules clau

temps lliure, joves universitaris, interès, activitat físicoesportiva

L'interès per la pràctica d'activitat físicoesportiva de temps lliure de l'alumnat de la Universitat d'Almeria. Un estudi longitudinal

Francisco Ruiz Juan

*Professor Associat de la Universitat d'Almeria
Facultat d'Humanitats i Ciències de l'Educació.*

Ma. Elena García Montes

*Professora de la Universitat de Granada
Facultat de Ciències de la Actividad Física y del Deporte*

Antonia Irene Hernández Rodríguez

*Professora Associada a la Universitat d'Almeria
Facultat d'Humanitats i Ciències de l'Educació*

Abstract

To know the interest shown towards the practice of physical sporting activity by analysing the evolution it has produced, over a period of two academic courses, in the students of Almeria University, is one of the objects of this research. On the other hand, we try to evaluate the repercussion it has had, both in the interest in the practice of physical sporting activity in free time, and in the P.E. received as an obligatory subject in school and the attitude of the parents with respect to this type of practices. the population consists of university students from Almeria. The sample of the first cycle (96-97 course) is 1376 students and the second cycle (course 98-99) is 878. The possible degree of error is 3% and a reliance level of 95.5%. The collection of data was carried out by quantitative methodology through public opinion polls (self administered questionnaire with massive application –through classrooms- and presence of tester). The analysis of the data by quantitative techniques with the computer programme SPSS/PC+ (V 7.52), allows us to present descriptive results of th different variables, as well as the inferentials.

To all the people subjected to our questionnaire, independently from the active or passive situation (taking part or not in physical sporting activities in free time) we asked a simple question to find out their interest in the practice of physical sporting activity: "With reference to the practice of physical sporting activity in all its forms, that is to say, as a spectacle, game, physical exercise and diversion and independently as to whether you practise physical activity or not, ¿would you say that you are interested very much sufficiently, a little or not at all, in physical and sporting activity?" The data we get from our study coincides on the whole with data from other similar investigations, which confirm the growing interest in physical sporting activity, and the position it is occupying as one of the ideal forms and with a greater variety of manifestations among leisure activities. We present also the results of the inferential analysis of the variable interest with reference to the variables of age, sex, civil state, faculties, studies, academic course, academic file, PE received, personal practical experience and parents attitude towards physical sporting practice in spare time.

Resum

Conèixer l'interès mostrat cap a la pràctica de l'activitat físicoesportiva tot analitzant l'evolució que s'ha produït, transcorreguts dos cursos acadèmics, en l'alumnat de la Universitat d'Almeria, és un dels objectius que guia aquesta investigació.

D'altra banda, es pretén valorar la repercussió que ha tingut, sobre l'interès per la pràctica d'activitat físicoesportiva en el temps lliure, tant l'Educació Física rebuda com a assignatura obligatòria a col·legi i a l'institut com l'actitud dels pares/mares respecte d'aquesta mena de pràctiques.

La població està formada per l'alumnat universitari d'Almeria de primer i segon cicle. La mostra de primer cicle (curs 96/97) és de 1.376, a segon cicle (curs 98/99) és de 878. L'error mostral assumit és del $\pm 3\%$ i un nivell de confiança del 95,5%.

La recollida de dades s'ha realitzat amb metodologia quantitativa mitjançant enquestes (qüestionari autoadministrat amb aplicació massiva –per aules– i presència d'aplicador).

L'anàlisi de dades, mitjançant tècniques quantitatives, amb el programa informàtic SPSS/PC + (V 7,52), ens permet de presentar resultats descriptius de les diferents variables plantejades, i també inferencials.

A totes les persones objecte de la nostra investigació, prescindint de la seva situació activa o passiva (realització o no d'activitats físicoesportives en el temps de lleure) se'ls planteja una pregunta simple per determinar el seu interès sobre la pràctica d'activitat físicoesportiva: "*Amb relació a la pràctica de l'activitat físicoesportiva i considerant-la en totes les seves formes, és a dir, com a espectacle, joc, exercici físic i diversió, i independentment que practiquis o no activitat física, diries que t'interessa molt, força, poc o gens, per l'activitat física i esportiva?*".

Les dades que es desprenen del nostre estudi coincideixen, en gran mesura, amb les aportades per altres investigacions similars, que confirmen el creixent interès per la pràctica físicoesportiva, i el lloc que aquesta va ocupant, com a una de les formes ideals, i amb més diversitat de manifestacions, entre les activitats de lleure.

Es presenten també els resultats de l'anàlisi inferencial de la variable interès en relació amb les variables d'edat, sexe, estat civil,

facultats, estudis, curs acadèmic, expedient acadèmic, Educació Física rebuda, experiència pràctica personal i actitud dels pares envers la pràctica físicoesportiva de temps lliure.

Aspectes preliminars

Conèixer l'interès mostrat cap a la pràctica de l'activitat físicoesportiva, tot analitzant l'evolució que s'ha produït, transcorreguts dos cursos acadèmics, en l'alumnat de la Universitat d'Almeria, és un dels objectius que guia aquesta investigació.

D'altra banda, es pretén valorar la repercussió que ha tingut, sobre l'interès per la pràctica d'activitat físicoesportiva en el temps lliure, tant l'Educació Física rebuda com a assignatura obligatòria a col·legi i a l'institut, com la influència que té o ha tingut l'actitud dels pares/mares respecte d'aquesta mena de pràctiques.

La població considerada en aquesta investigació està formada per l'alumnat universitari d'Almeria de primer i segon cicle. Les dades de l'alumnat de primer cicle corresponen a les del curs 96/97 (Hernández, 1999), i la formen 8.350 subjectes, dels quals 3.785 són barons i 4.565 dones. D'altra banda, segons les dades que ens han aportat els Serveis Centrals de la Universitat d'Almeria l'abril de 1999, la població de segon cicle d'aquesta Universitat, durant el curs 98/99, està formada per 3.440 subjectes, dels quals 1.401 són barons i 2.039 dones.

La magnitud de la població fa inviable sondejar l'opinió de cadascun dels integrants. Per aquest motiu, s'ha recorregut a l'aplicació de tècniques de mostreig que, després de la seva adequada execució, ens permeten generalitzar al total de la població la informació oferta per un nombre reduït dels seus components (mostra).

La mostra de l'alumnat de primer cicle de la Universitat d'Almeria, durant el curs 96/97, és de 1.376 (Hernández, 1999). D'altra banda, per al curs acadèmic 98/99, en segon cicle de la Universitat d'Almeria, es considera que la mostra representativa és de 878. En tots dos casos, suposarà una validesa dels resultats d'un marge d'error mostral del $\pm 3\%$ i un nivell de confiança del 95,5%.

Un cop determinada la grandària mostral es va procedir a efectuar l'afixació propor-

cional. En primer lloc, es va realitzar per facultats, en una segona etapa pels diferents estudis de cada Facultat. Tot seguit, es va realitzar l'afixació proporcional, tenint en compte els cursos dels diferents estudis en què es trobava matriculat l'alumnat. I, finalment, es va efectuar segons el sexe dels alumnes.

La recollida de dades s'ha realitzat amb metodologia quantitativa, mitjançant enquestes (qüestionari autoadministrat, amb aplicació massiva –per aules– i presència d'aplicador).

Les tècniques quantitatives d'anàlisi de dades, es realitzen mitjançant el programa informàtic SPSS/PC + (V 7,52), i presenten anàlisis descriptives de les diferents variables plantejades, i també anàlisis inferencials.

Es pretén d'aprofundir sobre la posició subjectiva dels dos grups de població objecte d'estudi d'aquesta investigació, en relació a la pràctica d'activitat físicoesportiva en general.

Independentment de la situació activa o passiva (realització o no d'activitats físicoesportives en el temps lliure) dels diferents components de les dues poblacions objecte d'estudi, vam considerar important d'obtenir les respostes de tots ells, per poder així determinar fins a quin punt hi incideix l'experiència pròpia, la imatge social o d'altres factors.

Com que som conscients que els diferents conceptes sobre un mateix terme poden variar considerablement –segons les vivències, les necessitats, les expectatives, etc.–, d'unes persones a unes altres, es va especificar que ens referíem a un plantejament global, i que hi incloïem les diferents facetes de *joc, espectacle, exercici físic, salut i diversió*.

Cal especificar que, per a l'anàlisi estadística de l'ítem d'interès per la pràctica físicoesportiva, s'utilitzaran dos plantejaments; l'un, partint de les quatre categories de respostes que aquest ítem presenta en el qüestionari: gens, poc, força i molt, i l'altre, en què s'han tornat a codificar les categories esmentades, tot generant dos nous nivells de la variable, de la qual cosa en resulta el que anomenarem interès alt –englobant força i molt– i interès baix –on es trobarien les persones que diuen que tenen poc interès o gens d'interès–. Per necessitats de l'anàlisi poden existir referències a

un nivell mitjà d'interès, amb què ens estariem referint als qui se situen entre poc interès i força interès.

Interès per la pràctica d'activitat físicoesportiva de l'alumnat de la Universitat d'Almeria

Gairebé tres quartes parts de l'alumnat de primer cicle de la UALM (71,5%) opinen tenir un interès alt pel tema de la pràctica de l'activitat físicoesportiva en general (el 40,9% força i el 30,5% molt). Solament el 28,5% se situa en l'interès baix (1,6% gens i 26,9% poc). Pel que fa als alumnes de segon cicle, observem que l'interès per la pràctica d'activitat físicoesportiva continua essent alt, encara que disminueix en sis unitats percentuals (65,5%). Per tant, podem dir que l'alumnat de la Universitat d'Almeria pren una posició envers l'interès alt (figura 1).

Aquestes dades coincideixen, en bona mesura, amb els aportats per altres investigacions similars, que reforcen el que hem exposat anteriorment sobre el creixent interès per la pràctica físicoesportiva, i el lloc que aquesta va ocupant, com a una de les formes ideals i amb més diversitat de manifestacions, entre les activitats de lleure.

García Ferrando (1990 i 1993) indica que gran part de la població estudiantil (74%) s'interessa per l'esport i afirma que la joventut amb estudis universitaris presenta els majors índexs d'interès per la pràctica d'activitats físicoesportives, coincidint amb l'estudi realitzat per García Montes (1997) a la província de Granada, en el qual es confirma l'alta correlació dels nivells superiors d'estudis amb l'interès alt.

D'altra banda, Corcuera i Villate (1992) manifesten que en el grup d'edat dels 12 als 20 anys apareix una actitud positiva davant la pràctica esportiva (77%). García Ferrando (1997) afirma que el 73% dels joves que tenen de 16 a 24 anys són els que més interès mostren per la pràctica esportiva.

Un altre estudi que corrobora aquestes dades és el realitzat per Romero, Martínez, Pacheco, Sanchís i Rey (1994), al municipi de Sevilla, on el grup d'edat dels 15 als 29 anys és el que més interessat està per la pràctica esportiva.

L'interès de l'alumnat universitari d'Almeria vers la pràctica de l'activitat físicoesportiva en relació amb les característiques sociodemogràfiques i de vida acadèmica

De l'anàlisi inferencial entre la variable interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva i les diferents variables sociodemogràfiques (edat, sexe i estat civil) i variables acadèmiques (torns de classe, facultats, estudis, cursos i expedient acadèmic) es desprenen els resultats següents.

Interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva en els grups d'edat

Gairebé tres quartes parts de la població de primer cicle afirmen tenir un interès alt per la pràctica de l'activitat física en general (71,5% –i no existeixen diferències estadístiques significatives, sota aquesta agrupació de nivells de la variable, entre tots dos

grups d'edat); els percentatges més grans se situen, en tots dos grups d'edat, en la categoria de força interès, i és superior entre els més joves (43,8%) que no pas entre els més grans de 21 anys (37,5%). Tanmateix, podem observar que l'interès alt per la pràctica de l'activitat físicoesportiva, entre els de segon cicle, és superior, en gairebé tretze unitats percentuals, al del grup d'edat de més de vint-i-un anys (67,1%) que no pas en els que tenen una edat compresa entre els divuit i vint anys (54,7%); hi ha, doncs, una diferència de disset punts amb el mateix grup d'edat, a favor dels alumnes de primer cicle (figura 2).

Interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva segons el sexe

El sexe es mostra com una variable que genera considerables diferències respecte de l'interès per la pràctica d'activitats físicoesportives. A tots dos grups de població podem observar que els barons mostren un interès alt per la pràctica de l'activitat físicoesportiva superior al de les dones. Així, es pot copsar que baixa en setze unitats percentuals en referir-nos a les alumnes de primer cicle i davalla fins a vint-i-una unitats percentuals entre les de segon cicle. Prenent en consideració les dones, es troba una diferència de quasi vuit punts, i aquesta diferència és més alta entre les de primer cicle (64,2%) que no pas entre les de segon cicle (56,8%). D'acord amb tot el que acabem d'exposar, podríem dir que les dones de segon cicle són el col·lectiu que mostra un interès més baix per la pràctica de l'activitat físicoesportiva (43,2%) (figura 2).

L'estudi realitzat per García Ferrando (1997) és corroborat per aquestes dades, atès que els barons mostren un percentatge més gran d'interès (73%) que no pas les dones (53%).

Interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva segons l'estat civil

Resta evidenciat que els solters mostren més interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva que no pas els que es troben en un altre estat civil, encara que els solters de primer cicle superen en més de cinc punts els de segon cicle (72% i 66,1% respectivament) (figura 2).

Interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva segons la facultat

En relació amb les diferents facultats, l'interès de l'alumnat vers la pràctica físicoesportiva és alt a totes en general, excepte a la Facultat de Dret (en primer cicle), on l'alumnat (83,7%) se situa més vers un interès mitjà (35,5% poc i 48,2% força), i l'Escola Politècnica Superior (en segon cicle) on solament el 13,6% diu tenir molt d'interès per la pràctica d'activitat físicoesportiva; la resta es troba en valors pròxims al total de la població (figura 3).

Igualment, podem apreciar que, en primer cicle, la facultat que en més proporció manifesta un interès alt, és l'Escola Politècnica Superior (78,4%), seguida de l'Escola d'Infermeria (78,3%), de la Facultat d'Humanitats i Ciències de l'Educació (73,2%), de la Facultat de Ciències Experimentals (73,1%), de la Facultat de Ciències Empresarials (68,8%) i de la Facultat de Dret (60,4%). En el col·lectiu de l'alumnat de segon cicle, la Facultat de Cièn-

cies Experimentals (75%) figura al capdavant de les que mostren un interès alt per la pràctica de l'activitat físicoesportiva; a continuació es troben la Facultat de Ciències Empresarials (69,8%), l'Escola Politècnica Superior (65,9%), la Facultat de Dret (62,6%) i la Facultat d'Humanitats i Ciències de l'Educació (60,6%) (figura 3).

Cal destacar que l'Escola d'Infermeria, a primer cicle, i la Facultat de Ciències Experimentals, en segon cicle, no presenten cap percentatge en la categoria de gens d'interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva. Al contrari, la Facultat de Ciències Experimentals (5,9%), en primer cicle, i l'Escola Politècnica Superior (9,1%), en segon, són les que presenten un percentatge més gran en aquesta categoria (figura 3).

Interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva segons els diferents estudis

Analizant els diferents estudis, podem observar que la majoria de l'alumnat es defineix amb un **interès alt** vers la pràctica físicoesportiva, en alguns casos vers un **interès mitjà**, i la part més petita, vers un **interès baix**.

En l'alumnat de primer cicle de la UALM, entre aquells que mostren majoritàriament un **interès alt**, trobem un nombrós grup, que supera el 75%, i on se situen, en primer lloc, els de la Diplomatura de Mestre en Educació Física (96,3%), seguits dels de la Llicenciatura de Ciències Ambientals (87,9%), dels de la Diplomatura d'Informàtica i de l'Enginyeria Tècnica de Sistemes (84,6%), de l'Enginyeria Tècnica de Gestió (82,4%), de la Diplomatura d'Infermeria (78,3%), de la Llicenciatura de Direcció i Administració d'Empreses (78%), de l'Enginyeria Tècnica Jardineria (77,5%) i de l'Enginyeria Tècnica Rural (76,9%). En aquest mateix grup, però entre els alumnes de segon cicle de la Universitat d'Almeria, ens trobem en primer lloc la Llicenciatura de Ciències Ambientals (80%), a continuació la de Matemàtiques (75%), la d'Administració i Gestió d'Empreses (74,6%) i la de Filologia Anglesa (70%).

Entre els que hem catalogat de grau **mitjà d'interès**, del primer cicle, trobem la Llicenciatura de Psicologia (77,2%), la Llicenciatura de Matemàtiques (76,5%), la

Figura 1.

Interès per la pràctica d'activitats físicoesportives de l'alumnat de primer i segon cicle de la Universitat d'Almeria.

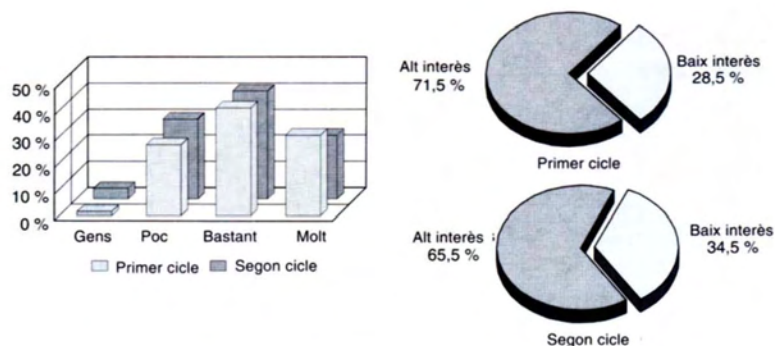

Figura 2.

Interès per la pràctica d'activitats físicoesportives de l'alumnat de primer i segon cicle de la Universitat d'Almeria segons l'edat, el sexe i l'estat civil.

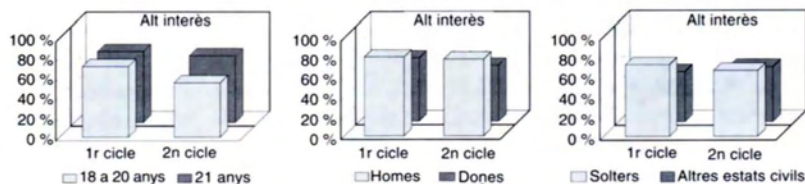
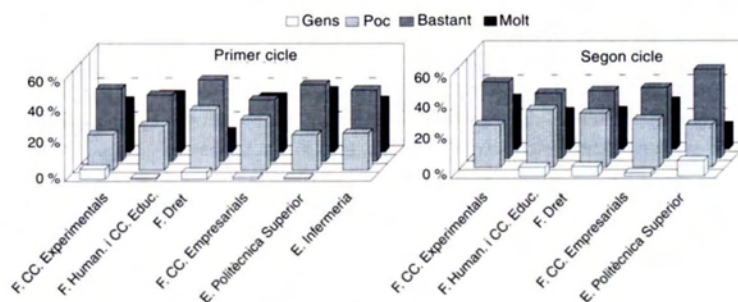

Figura 3.

Interès per la pràctica d'activitats físicoesportives de l'alumnat de primer i segon cicle de la Universitat d'Almeria segons les facultats i/o escoles.

Diplomatura de Magisteri d'Educació Infantil (72,4%), la Llicenciatura d'Humanitats (71,5%) i la Diplomatura de Magisteri en Educació Primària (70,6%). Pel que fa al segon cicle, apareix en primer lloc la Llicenciatura de Psicopedagogia (84%), seguida

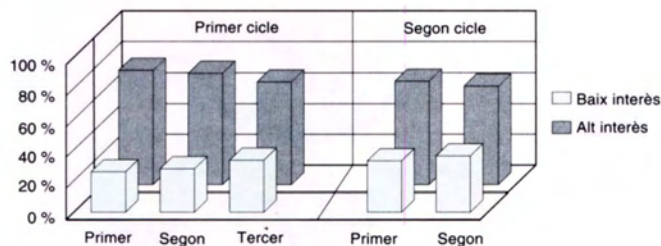
de l'Enginyeria Agrònoma (77,3%), de la Llicenciatura de Química (75%) i de la Llicenciatura de Matemàtiques (69,6%).

Tendeixen vers un **interès baix**, entre l'alumnat de primer cicle, la Diplomatura de Magisteris de Llengua Estrangera

Figura 4.

Interès per la pràctica d'activitats físicoesportives de l'alumnat de primer i segon cicle de la Universitat d'Almeria segons cicle i curs.

(42,3%), la Llicenciatura de Dret (41,7%), la Diplomatura d'Empresarials (37,1%) i la Llicenciatura d'Hispaniques (36,4%). Entre els alumnes de segon cicle de la UALM, trobem, en primer lloc, la Llicenciatura de Psicologia (43%), seguida de la Llicenciatura de Filologia Hispànica (41,5%), la Llicenciatura d'Humanitats (39,7%) i la Llicenciatura de Dret (37,6%).

Interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva segons el curs acadèmic

Malgrat no trobar diferències significatives entre l'interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva i el curs, sí que podem observar, tant a primer com a segon cicle, que els alumnes dels últims cursos es posicionen en un interès inferior per la pràctica d'activitat físicoesportiva que no pas els dels primers cursos (66,8% en tercer curs fins al 74,2% a primer del primer cicle i 64,1% en segon curs enfront del 67,3% en primer de segon cicle) (figura 4).

Interès per la pràctica físicoesportiva segons l'expedient acadèmic

La nota mitjana de l'expedient acadèmic és una variable en què existeixen diferències significatives; s'observa que són els alumnes de primer cicle suspesos els qui mostren un interès més baix vers la pràctica d'activitat físicoesportiva (més de vint unitats percentuals respecte dels de segon); tanmateix, en l'alumnat de segon no existeixen diferències significatives, és a dir, després de dos anys, aquestes diferències, tan grans, arriben a uniformar-se.

L'interès de l'alumnat universitari d'Almeria vers l'activitat físicoesportiva en relació amb l'experiència personal

Un dels factors que poden incidir en els diferents graus d'interès per la pràctica físicoesportiva en general, és l'Educació Física rebuda en els diversos cicles formatius i la valoració que cadascun faci de l'assignatura esmentada, segons la seva pròpia experiència personal.

Tenint en compte que la mitjana d'edat de la població objectiu d'estudi es troba entre 18 i 30 anys (99,6% de l'alumnat de primer cicle i 96,5 de l'alumnat del segon cicle) i el temps que porta im-

plantada l'Educació Física i Esportiva en el sistema educatiu, com a assignatura obligatòria, resulta lògic que gairebé la totalitat de l'alumnat de primer i de segon cicle de la Universitat d'Almeria hagi rebut Educació Física.

A tot l'alumnat de primer i segon cicle que havien rebut, en alguna de les etapes formatives, l'assignatura d'Educació Física, se'ls va demanar que en fessin la valoració, d'acord amb la seva experiència pròpia, en relació amb els factors següents: aspecte lúdic, utilitat per a la pràctica futura, aprofitament del temps a les sessions, recolzament de l'interès vers la pràctica per part del professorat i importància de l'assignatura en el centre escolar.

L'anàlisi detallada, en l'alumnat de primer cicle de la UALM, de les valoracions realitzades per a cada un dels factors, ens mostra, d'una banda, una Educació Física on el factor lúdic és el més important (83,6%) i s'aprofita bé el temps de les sessions (74,5%); se situa a distància el paper exercit pels professors per encoratjar l'interès de l'alumnat per la pràctica (55,1%); d'altra banda, vam trobar una distribució molt equilibrada entre els fets positius i els negatius en relació amb la utilitat dels continguts per ser aplicats en un futur (51,4% positius enfront d'un 48,6 negatius) i, finalment, el factor menys positivament valorat és el de la importància donada a l'assignatura pel centre escolar (44,3%) (figura 5).

D'altra banda, pel que fa a l'alumnat de segon cicle, ens vam trobar una situació similar a l'anterior, però amb uns percentatges que són considerablement inferiors. La valoració positiva que es fa de les classes d'Educació Física se circumscriu, exclusivament, a l'aspecte lúdic (77%) i a l'aprofitament del temps (54,4%). Al contrari, en l'aspecte negatiu, ens vam trobar amb el paper exercit pels professors per encoratjar l'interès de l'alumnat per la pràctica (69,2%), la importància donada a l'assignatura pel centre escolar (61,8%) i la utilitat dels continguts per ser aplicats en un futur (58,9%). (Figura 5).

L'anàlisi inferencial entre la variable de l'interès mostrat per la pràctica físicoesportiva i la de valoració de l'Educació Física rebuda en les diferents etapes formatives, es presenta estadísticament significativa per a cada un dels factors tractats, excepte per al de la importància que se li donava a l'assignatura al centre escolar, tant en primer cicle com en segon cicle de la UALM.

D'aquesta manera, tant en l'alumnat de primer cicle com en el de segon cicle de la UALM, es troba que els que diuen haver tingut unes experiències positives (valoració realitzada de l'Educació Física rebuda) es posicionen amb graus més alts d'interès per la pràctica de l'activitat físicoesportiva (amb diferències entre les vint i les trenta unitats percentuals de mitjana). Cal destacar que, entre l'alumnat de primer i de segon cicle, existeixen al voltant de les quatre unitats percentuals de diferència a favor dels de primer cicle (figura 6).

L'interès cap a una activitat concreta, normalment es troba influït per les experiències viscudes, tal com s'ha pogut comprovar en l'anàlisi de les variables anteriors, d'Educació Física rebuda i valoració que se'n fa, i també per la percepció i el coneixement sobre el tema tractat, bé per comportaments propis o per la relació amb persones coneixedores i amants d'aquesta.

Així, els resultats obtinguts a partir de l'estudi inferencial, amb la variable de la pràctica d'activitat físicoesportiva extradocentment

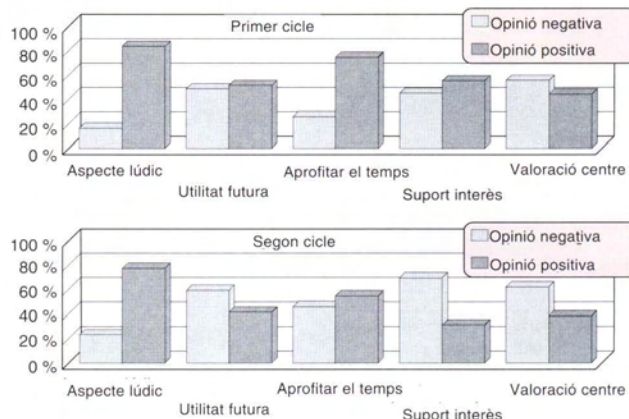
i/o extralaboralment, ofereixen diferències significatives i presenten, els qui diuen que no han practicat mai, com els que tenen un interès més baix, tant per a l'alumnat de primer cycle com de segon, i gairebé no existeixen diferències entre tots dos col·lectius (73,2% i 72,8% respectivament) (figura 7).

Igualment, s'observa que els percentatges més grans d'interès alt es donen entre els qui realitzen pràctica d'activitat físicoesportiva en l'actualitat; el nombre és superior entre els alumnes de primer cycle que no pas en els de segon (91,4% i 79,3% respectivament). L'interès per la pràctica físicoesportiva decreix entre els que abans practicaven i ara no, que arriben a assolir el 62,9% entre els de primer cycle i el 52,9% entre els que han abandonat en segon cycle (figura 7).

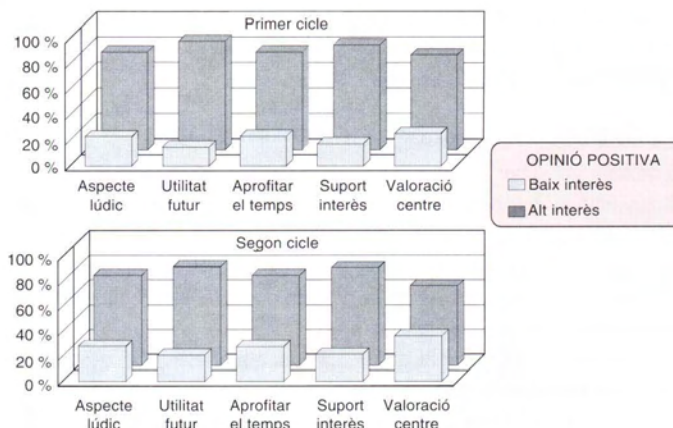
A aquells que realitzen o han realitzat pràctica físicoesportiva, se'ls va preguntar sobre l'actitud que els seus pares havien tingut, al llarg de la seva vida, en relació amb les pràctiques físicoesportives realitzades per ells fora de l'horari docent. Entre els qui diuen que els seus pares s'han mostrat indiferents no existeixen diferències entre els alumnes de primer i de segon cycle (43,5%); aquesta és l'opció més triada per la població. A continuació figura l'opció d'aquells que han estat incentivats, que ofereix un percentatge superior entre els alumnes de segon cycle que no pas entre els de primer cycle (40,7% i 34%, respectivament). Els impediments per a la pràctica d'activitats físiques és l'opció manifestada pel 6,9% de l'alumnat de primer cycle i pel 5,1% de segon cycle. La imposició de les activitats físiques realitzades en temps lliure per part dels pares, figura com a última opció, en tots dos col·lectius, i oscil·la entorn de l'u per cent (figura 8).

De la mateixa manera que amb les variables anteriors, l'actitud dels pares vers les seves activitats físicoesportives extradocents sembla influir en l'interès per la pràctica d'activitat físicoesportiva. Així, podem observar importants percentatges d'interès alt entre els que reconeixen haver estat incentivats pels seus pares; existeix una diferència d'onze unitats percentuals més entre els de primer cycle (91,1%) que entre els de segon cycle (80,1%).

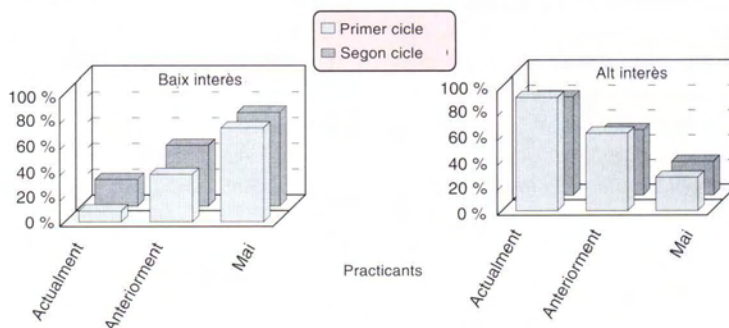
Figura 5. Valoració de les classes d'Educació Física rebudes per l'alumnat de primer i segon cycle de la Universitat d'Almeria.

Figura 6. Interès, de l'alumnat de primer i segon cycle de la UALM, per la pràctica físicoesportiva en general, en relació amb la valoració positiva de l'Educació física rebuda.

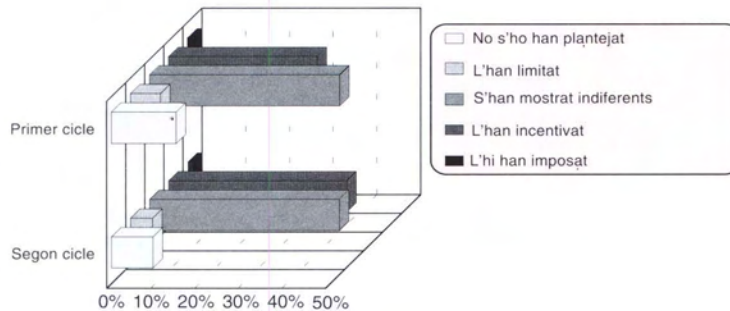

Figura 7. Interès, de l'alumnat de primer i segon cycle de la UALM, per la pràctica físicoesportiva en general, en relació amb el tipus de practicant.

Figura 8.

Actitud dels pares vers la pràctica físicoesportiva realitzada fora de l'horari docent per l'alumnat de primer i segon cicle de la UALM.

D'altra banda, s'observen un seguit de resultats que semblen contradictoris. Entre d'altres, destaca que els més grans percentatges d'interès alt, per a l'alumnat de cada un dels dos cicles, es troba entre els que afirmen haver-los estat imposada la pràctica de l'activitat física per part dels seus pares, en primer cicle (91,7%) i entre els que diuen que els ha estat limitada o privada, en segon cicle (83,8%).

La influència que exerceix l'experiència personal (grau de satisfacció per l'Educació Física rebuda, les actituds dels pares davant la pràctica físicoesportiva de temps lliure i les experiències pràctiques personals) sobre l'interès mostrat pels subjectes vers la pràctica físicoesportiva en general, ja mostrava resultats estadísticament significatius a l'estudi sobre les dones granadines realitzat per García Montes (1997), i també en el que va realitzar Hernández (1999), on s'estableix la relació existent entre les experiències prèvies del subjecte i l'interès que mostra, i ens indica que "resulta altament significativa per a l'alumnat, en el qual s'observa una progressió cap a l'interès alt des del 22% dels qui/de les qui mai no han rebut educació física, fins al 71% dels qui/de les qui l'han rebuda en totes dues etapes educatives". Igualment, es "presenta els qui diuen que no han practicat mai com a aquells que tenen un interès més baix, tant per al total dels membres de la

comunitat universitària d'Almeria, com per a cada un dels col·lectius del personal universitari i de l'alumnat"; els percentatges esmentats oscil·len des del 26%, passen al 63% –els que han abandonat–, al 84% –els que diuen realitzar una modalitat– fins al 96% dels qui afirmen practicar-ne diverses.

Conclusions

De l'anàlisi efectuada sobre l'interès per la pràctica d'activitat físicoesportiva realitzada en el temps lliure de l'alumnat d'Almeria, objecte d'aquesta investigació, podem extreure les conclusions següents:

- Els alumnes universitaris d'Almeria es posicionen a favor de tenir un interès alt per la pràctica d'activitat físicoesportiva.
- En la població universitària s'aprecia que, transcorreguts dos anys, decreix l'interès per la pràctica d'activitats físicoesportives com a conseqüència de l'aparició d'altres interessos nous.
- Els alumnes de segon cicle més grans de vint-i-un anys mostren més interès cap a la pràctica d'activitats físicoesportives que no pas els menors de vint anys.
- Els barons manifesten més interès vers la pràctica d'activitats físicoesportives que no pas les dones, i aquesta diferència s'incrementa amb l'edat.

- Els alumnes universitaris d'Almeria que són solters tenen més interès vers la pràctica d'activitats físicoesportives que els qui no ho són.
- Els alumnes de primer cicle són els que mostren un interès més baix vers la pràctica d'activitat físicoesportiva.
- La valoració positiva de l'Educació Física rebuda com a assignatura, l'actitud, igualment positiva, dels pares respecte de les activitats físicoesportives realitzades pels seus fills en el temps lliure, incideixen favorablement en les opinions expressades sobre l'interès vers aquesta forma d'ocupació del lleure.

Bibliografia

- Corcuera, E. i Villate, R. (1992), *Actitudes ante el deporte en Vitoria-Gasteiz. Estudio cualitativo*. Vitoria-Gasteiz: Neurriak.
- García Ferrando, M. (1990), *Aspectos sociales del deporte. Una reflexión sociológica*. Madrid: Alianza Editorial.
- (1993), "Tendencias de las prácticas físico-deportivas del alumnado universitario". A *Servei d'Activitat Física de la Universitat Autònoma de Barcelona*. (Ed.) III Jornades de Activitat Física i Universitat, pàg. 21-38. Barcelona: Servei d'Activitat Física de la Universitat Autònoma de Barcelona.
- (1997), *Los españoles y el deporte, 1980-1995 (Un estudio sociológico sobre comportamientos, actitudes y valores)*. Madrid i València: Consell Superior d'Esports i Tirant lo Blanch.
- García Montes, M. E. (1997), *Actitudes y Comportamientos de la mujer granadina ante la práctica física de tiempo libre*. Tesis Doctoral. Granada: Departament de Personalitat, Avaluació i Tractament Psicològic. Universitat de Granada.
- Hernández, I. (1999), *Análisis de la demanda de la comunidad universitaria almeriense en actividades físico-deportivas. Estudio de adecuación de la oferta*. Tesis Doctoral. Granada: Departament d'Educació Física i Esportiva. Universitat de Granada.
- Romero, Martínez, Pacheco, Sanchís, Antequera i Rey (1994), *La Actividad físico-deportiva en Sevilla*. Sevilla: Ayuntamiento de Sevilla. Institut Municipal d'Esports.